

have betragtet som meget anderledes familier. Så man kan sige, at familieformerne i dag måske er knap så afgørende for børn, fordi de kan kigge rundt på kammeraterne og se, at de vokser op i alle mulige forskellige former for familier.

Igen vil jeg bare sige, at det er vigtigt at understrege, at der ikke er nogen dokumentation for, at børn, der vokser op uden en mor og far, skulle have det dårligere, mistrives og få et sværrere liv end andre.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at det er ganske interessant at høre den radikale holdning til det her spørgsmål. Jeg vil godt fortsætte lidt ad samme vej, som fru Charlotte Fischer var inde på, for jeg sidder et eller andet sted med en fornemmelse af – og det kan ordføreren jo så afvise, hvis det er en forkert fornemmelse – at det her måske i højere grad handler om ligestilling og rettigheder, end om, hvad der måtte være til barnets bedste.

Kan fru Charlotte Fischer afvise, at hele spørgsmålet om ligestilling og rettigheder vejer tungere for Det Radikale Venstre end hensynet til barnet?

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nej, aldrig i livet. Og det var jo det, som jeg også spurgte den konservative ordfører om. Barnets tarv, hensynet til barnet må nødvendigvis også her som i alle mulige andre forhold, der handler om børn, være det allervigtigste.

Hvis nogen kan komme og sige til mig, at de kan påvise, at det er skidt for børn at vokse op i familier med homoseksuelle forældre, komme og sige, at det går ud over børnene, at de får et dårligt liv, et svært liv, vil jeg være meget lydhør. Men det, der bærer den her diskussion, er jo, at der er mange holdninger til det og mange fornemmelser. Det er fint nok, men der skal altså noget mere til for at overbevise os. I det øjeblik, man med vægt kan sige, at det virkelig går ud over barnet, er det da klart, at det ikke er hensynet til forældrene, der kommer først. Det gør det heller ikke i den her sag, hvor det handler om homoseksuelle.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg føler mig ikke sådan helt overbevist. Altså, hvis der er en tvivl, er der måske en vis fornuft i

at lade tvivlen komme barnet til gode. Og da der ikke findes valide undersøgelser om hverken det ene eller det andet synspunkt, må man jo sige, at der er tale om tvivl i det her spørgsmål.

Når det gælder barselorloven, som fru Charlotte Dyremose var inde på, hvor man jo gerne ønsker, at fædre i højere grad deltager aktivt – og oven i købet også vil bruge tvang, det er jo det radikale synspunkt – kunne jeg egentlig godt tænke mig lige at spørge fru Charlotte Fischer: Er det så et spørgsmål om ligestilling, eller er det af hensyn til barnet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er, som om De Konservative er på vej ud i, at hvis man synes, at det er positivt, at en far til et barn også tager orlov og er hos sit barn, må man nødvendigvis også mene, at heteroseksuelle forældre er bedre end homoseksuelle. Altså, jeg synes, at kæden hopper en lille smule af i det spørgsmål.

Hvis man har en mor og en far, er det da positivt, at begge er hjemme og tager et medansvar for barnet, er med til at være der og opdrage barnet osv., og så har det også en stor gevinst ligestillingsmæssigt. Men man kan ikke konkludere, at fordi man synes, at det er positivt, at begge forældre til et barn, der har en mor og far, er hjemme og passer barnet, synes man nødvendigvis også, at det er bedre med heteroseksuelle forældre end homoseksuelle forældre. Det synes jeg altså ikke man kan.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor hr. Per Ørum Jørgensen slap. Jeg forstod fru Charlotte Fischer sådan, at det her ikke har noget med ligestilling at gøre. Sådan forstod jeg det i hvert fald. Men hvis man hører, hvad Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske siger, har det jo noget med ligestilling at gøre. Hvis man hører på andre partier herinde, som går ind for det, som fru Charlotte Fischer går ind for, har det jo noget med ligestilling at gøre. Altså, det er først her på det seneste, synes jeg i hvert fald, at de partier, der går ind for det her, er begyndt at bevæge sig lidt væk fra ligestillingsargumentet og siger: Det handler i virkeligheden om barnets tarv.

Hele problemstillingen er jo for nogle af os, der principielt går ind for den traditionelle familieform, at når vi hører argumentationen fra den anden side af salen, så drejer den sig netop om